

UCHWAŁA NR X/59/2015
Rady Miejskiej Ostrzeszów
z dnia 25 czerwca 2015 roku

w sprawie: nadania medalu „Za Zasługi dla Miasta i Gminy Ostrzeszów”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 z późn. zm.) oraz uchwały Nr XXVII/223/2005 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 29 czerwca 2005 r. w sprawie ustanowienia i określenia zasad przyznawania medalu „Za Zasługi dla Miasta i Gminy Ostrzeszów” (z późniejszymi zmianami) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Nadaje się medal „Za Zasługi dla Miasta i Gminy Ostrzeszów” Panu **Tadeuszowi PACANOWSKIEMU**.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy oraz Przewodniczącemu Rady Miejskiej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

mgr Edward Skrzypek

UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR X/59/2015 Rady Miejskiej Ostrzeszów
z dnia 25 czerwca 2015 roku

w sprawie: nadania medalu „Za Zasługi dla Miasta i Gminy Ostrzeszów”

Pan Tadeusz Pacanowski, zamieszkały w Ostrzeszowie, jest osobą, która swą aktywną działalnością i zaangażowaniem w życie naszego miasta zasługuje na szczególne uznanie.

Urodził się 17 marca 1918 r. w Gorzowie Śląskim pow. Olesno w rodzinie aptekarza Zygmunta i Ireny z domu Flieger. Wiosną 1929 r. zamieszkał w zakupionym przez ojca „domu z apteką na Rynku”. Ukończył 8-klasowe Gimnazjum Miejskie Księży Salezjanów w Ostrzeszowie. W 1939 r. ukończył kurs podchorążych rezerwy w Szczypiornie k/Kalisza i w stopniu kaprała – podchorążego został dowódcą drużyny złożonej z 18 żołnierzy w 60 pp w Ostrowie Wlkp.

Szlak bojowy wraz z wycofującym się pułkiem zaczął w Przygodzicach i po wielu przygodach, potyczkach i walkach nad Bzurą, pod Uniejowem, w Puszczy Kampinoskiej zakończył 17 września ciężko ranny podczas próby zlikwidowania stanowiska ciężkiego karabinu maszynowego hitlerowców pod Łomiankami. Ze szpitala polowego w Łomiankach, już po kapitulacji, 6 października 1939 r. trafił do Szpitala Maltańskiego przy ul. Senatorskiej w Warszawie, a po jego likwidacji w czerwcu 1941 r. przeniesiony został do Szpitala Ujazdowskiego. Mimo dwóch operacji nie udało się przywrócić sprawności prawej ręki i lewej nogi. Pociski ckm-u strzaskały bowiem staw skokowy lewej nogi i nadgarstek oraz prawą dłoń. Ostatecznie leczenie uznano za zakończone 25 marca 1942 r. Wypis ze szpitala informował, że Tadeusz Pacanowski utracił 82 % zdolności zarobkowej.

W końcu stycznia 1945 r. wrócił do Ostrzeszowa po 66 miesiącach wojennej tułaczki. Podjął pracę w aptece, z którą związany był tyle lat i założył rodzinę, poślubiając w 1948 r. Franciszkę Nasiadek, technika farmacji, członka AK. Przygoda z aptekarstwem trwała 7 i pół roku, do końca lipca 1953 r. Nowa rzeczywistość zmusiła p. Tadeusza do szukania innych źródeł utrzymania. Kolejno pracował w Spółdzielni Inwalidów „Pomoc” (5 miesięcy), w Fabryce Chemicznej, obecnie „Pollena” ponad 3 lata jako główny chemik. Zorganizował tam laboratorium. Następne 15 lat do końca maja 1972 r. prowadził warsztat stolarski zatrudniając oprócz siebie 4 pracowników. By móc go prowadzić uczył się stolarstwa, uzyskując po zdanych egzaminach tytuł mistrzowski.

Był zaangażowany w działalność wielu organizacji społecznych m.in. w Związku Inwalidów Wojennych i Wojskowych, Polskiego Czerwonego Krzyża, Ochotniczej Straży Pożarnej, czy w Związku Harcerstwa Polskiego. Do chwili obecnej działa w Towarzystwie Przyjaciół Ziemi Ostrzeszowskiej, które wyróżniło Go Tytułem Honorowym „Przyjaciół Ziemi Ostrzeszowskiej”. Pełnił też funkcję kuratora sądowego. Za swą działalność został uhonorowany licznymi odznaczeniami i wyróżnieniami, w tym m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984 r.).

Zawsze emanował i emanuje dobrocią, ciepłym uśmiechem, dystansem do przeciwności losu i pogodą ducha. Dobra pamięć, dowcip, mądrość życiowa i bystry intelekt powodują, że wszyscy wokół łagodnieją. A nienaganne maniery, elegancja, szarmanckość i życzliwość wobec innych, szczególnie kobiet przysparzają Mu wielu przyjaciół. Swoimi barwnymi opowieściami o nauce w gimnazjum, nauczycielach, o Stanisławie Czerniku i Antonim Serbeńskim porywa słuchaczy, którzy zawsze dziękują Mu gorącymi owacjami za pełne dowcipu, wdzięku i miłości wystąpienia.

W prywatnych rozmowach zresztą zwykł mawiać „Jestem szczęśliwy, za to co mam. Inni mają gorzej” lub „miłość bliźniego objawia się w czynach, nie w słowach”. W ustach kogoś takiego jak Pan Tadeusz Pacanowski, dla kogo wyczynem godnym olimpijczyka jest dotarcie pieszo na spotkanie, wieczornicę, sesję, czy apel, to wyznanie nabiera szczególnej mocy.

Jeśli zdrowie Mu dopisuje zawsze można na Niego liczyć. Dzięki swemu stylowi bycia stał się IKONĄ Ostrzeszowa. Żywą IKONĄ pogody ducha, wrażliwości, życzliwości, odpowiedzialności, ciepła, radości i umiłowania naszej Małej Ojczyzny. Jest przy tym niezwykle skromny. Przez tę skromność właśnie, dopiero po wielu namowach, w wieku 95 lat napisał i wydał własnym sumptem swoje „Wspomnienia”, będące pomnikiem hartu, odwagi, życiowej mądrości i poświęcenia Ostrzeszowian oraz innych mądrych i życzliwych ludzi.

Lecz autor „Wspomnień” nie wspomnieniami, ale całym swoim przykładowym życiem zasłużył na Medal, bo uczył i uczy jak czerpać radość życia z własnych błędów i porażek i jak radzić sobie z sukcesami, by zostać sobą. Wniosek w sprawie uhonorowania Pana Tadeusza Pacanowskiego medalem „Za Zasługi dla Miasta i Gminy Ostrzeszów” złożono z inicjatywy Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Ostrzeszowskiej. Zgodnie z regulaminem przyznawania medalu podpisało go 308. mieszkańców naszej gminy, uprawnionych do zgłaszania kandydatów. Deklarujący swe poparcie mieszkańcy Ziemi Ostrzeszowskiej mówili – „Panu Tadeuszowi należy się medal. To super człowiek”.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Burmistrz

mgr inż. Mariusz Witek